

S LAJOS

városház-épület.

tott árban ajánlja:

tek és diszeket, ELI KENDŐKET, rébb divat-árakat.

5 krtól feljebb.

tulajdonosok mébe!

dék-kölesön kibocsátására vonatkozó hir-

radék-kötvények,

ötvények,

részvények,

vények,

vények,

vasuti részvények,

szvények s elsőbbségi kötvények,

elsőbbségi kötvények,

Korona-járadék-kötvényekkel;

8. évi magyar-északkeleti vasut

ar beruházási kötvények conver-

tek-kötvényekkel; az értékpapir

arván, nem mulaszthatjuk el fel-

ezen műveletekre s különösen

papírjaikat

vi február 7-ig

bejelenteni.

eteket teljesen díjmentesen eszközl

hármily irányu felvilágosítással és tanács-

részvénytársaság.

9-1-ig; d. u.: 3-5-ig.

szélesebb

1.50

3.50

3.50

5.-

1 pár frt 2.80

1 „ „ 3.50

extra finom 1 „ „ 4.50

talpra csavaró, műkivitekre

7 frt 50

csavarral —.90 kr.

és raktár

J L A

z sarkán.

Előfizetési árak: helyben, vagy postán küldve: Egész évre 10 frt — kr. Félévre 5 „ — „ Negyedévre 3 „ 50 „ Egy óra 1 „ — „ Egyes szám 4 kr. Alap szellemi szert ill. minden köz- emény a szerkesztésbe (Nagy-ujtuzsa 1702. sz.) bementve küldendő. Előfizethető helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban. (Nagy-ujtuzsa 1702. sz. alatti.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ES VASARNAP KIVÉTELEVEL

Hirdetési díj: Negy házból peti szerit 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alká szerint jutányos áron vétetnek fel. Belyeg díj minden külön bejtáráért 30 kr. Hirdetési vagy reklámot magában foglaló ujlomság extra 30 kr. Nyilvánt. közlemények minden peti sora 30 krajczár. Hirdetések fölvetésnek s szerkesztőség ben és kiadóhivatalban. (Nagy-ujtuzsa 1702. sz. s.) Kéziratok nem adának vissza.

A kormánypart bomlása.

Budapest, jan. 27.

A szabadelvűpart értekezlete, mely elé az egész magyar politikai világ a legfeszültebb várakozással nézett, ma este lefolyt. Ez a feszült érdeklődés különösen a párt tagjainál mutatkozott a lehető legnagyobb mértékben, akik alig egy-kettő kivételével mind megjelentek az értekezleten.

Wekerle ajkain csüggött az egész pártgyűlés. Néma izgalom fogadta a klubban megjelent miniszterelnököt; az éljenzés formalitására nem igen gondolt senki.

Wekerle miniszterelnök lényegében a következőket mondotta:

Programmjához, melyet bejelentett az új kabinet bemutatásakor a Házban s melyre azóta többször volt alkalma utalni, szilárdan ragaszkodik az egyházpolitikai kérdéseket illetőleg.

Ő felsége a polgári házasság behozatalát elvileg elfogadta. (Tehát Wekerle kormányra lépte óta semmi újabb eredményt elérni nem birt.)

Akiknek skrupulusaik vannak, benn maradhatnak a pártban, míg a törvényjavaslatokat betervezi, melyekből meggyőződést szerezhetnek és melyek alapján határozhatnak állásfoglalásukat illetőleg.

De míg a párt kebelébe tartoznak — és itt egyszerre erőteljesebbé vált a miniszterelnök hangjának érze — nem lehet megengedni, hogy ellenmozgalmat szítsanak s ha ilyesmi-ben részt vesznek; tartsák kötelességüknek kilépni a pártból.

Általános konsternáció. Mintha bomba csapott volna az elképedő pártgyűlés kellő közepébe. Nagy zűrzavar támadt.

Végre, ahogy a képviselők ámulásukból fölcsovdtak, Latinovich Ernő, Szapáry László gróf és Péchy Tamás kijelentették, hogy a szabadelvűpart köréből kilépnek, kifejezést adva abbéli meggyőződésüknek, hogy ők a polgári házasság behozatalát nem helyeslik.

Talán még Wekerle erélyes föllépésénél is nagyobb szenzációt és konsternációt idézett elő Péchy Tamás kilépése. Péchy Tamás kilépését azzal indokolta, hogy a polgári házasság reformját részéről még korainak tartja.

Pongrácz Károly tábornok ellenben, ki eddig a polgári házasság ellen volt, kijelentette, hogy mivel Wekerle azt mondta, hogy ő felsége a reformot elvileg helyesli, már pedig ő felsége a legjobb katolikus: a polgári házasságot ő is elfogadja.

Hasonlóképen megmaradtak a pártban gróf Csáky Kálmán és egy katolikus pap.

Az értekezleten Károlyi István gróf is felszólt, kérdezve, hogy a Nemzet illető cikkét a kormány sugalmazta-e?

— Mire Wekerle kijelentette, hogy azt nem a kormány sugalmazta és a párttagok véleményét nem is akarja korlátozni.

De még más irányban is várták, hogy Wekerle nyilatkozzon fog.

A válságról. Nagy feltűnést keltett, hogy erről a miniszterelnök egy hangot sem szólott. Amivel nagyon sokat mondott.

Az orosz német háború.

Párisból távirják: Jules Huret a Figaró egy munkatársa előtt óriás leleplezéseket mondott az orosz háborúpart armányairól. Szenzációs közlései a következők: Mikor ezelőtt három hónappal híre járt annak, hogy a német Leove-féle fegyverek rosszak, az orosz katonai párt Wladimir nagyherceg távollétét arra használta fel, hogy befolyást gyakoroljon a csárra, kit arról akartak meggyőzni, hogy Németországgal előbb-utóbb ki fog törni a háború és a Leove-féle fegyverek rosszasága miatt jó volna sietni. A csár a rábeszélések alapján Sergius nagyherceget titkos misszióval Rómába, Párisba, Londonba küldötte. A pétervári spanyol nagykövét neszét veven a missziókat, értesítette az illető kormányokat s így történt, hogy mire Sergius megérkezett, a kormányok már tudták terveit. Sergius hosszú orral tért vissza Pétervárra s kénytelen volt a csárnak bevallani, hogy az illető kormányok ellenzik a háborút s főleg Anglia az orosz-német háború esetén Oroszország ellen fordítaná haderejét. A csár erre lemondott Németország megtámadásáról.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. 27-én.

Nyugodt, szakszerű tárgyalás folyt pénteken a képviselőházban a kereskedelmi tárca költségvetésének egyes czimeinél. Az előirányzott összegek nem estek kifogás alá s a felszólalók inkább kritikát gyakoroltak egyes intézmények fölött, egyes kívánságoknak adtak kifejezést és egyes eszméket vetettek föl. — Így Lukács Gyula a postai intézmények bajait tárta föl, gróf Zichy Hermann a postai takarékpénztár érdekében emelt szót; Pászándy Dénes, Horváth Béla és Bujánovich Sándor a vasuti forgalom hiányaira hívták föl a miniszter figyelmét; Várady Károly a kir. zálogházak kamatának leszállítását sürgette; Szmalovszky Valér az ipar fejlesztésének szükségét hangoztatta és 50 millió forintból álló közgazdasági alap létesítését indítványozta; Lukács Gyula a tengeri hajózás bajairól szolt; Perczel Béni a Dráva-híd, Perczel Dezso a közép-dunai híd, Lits Gyula pedig a fővárosi új hidak érdekében szólt fel.

Lukács Béla kereskedelmi miniszter a tárgyalás folyamán többször emelt szót, hogy a fölvetett egyes kérdésekre nézve nyilatkozzék. Kiváló érdeklődéssel birt, a mit a miniszter a vasuti kocsi tervébe veit szaporításáról s a nyári menetrendről mondott. Kijelentette, hogy a nyaraló közönség érdekében a főváros közvetlen közelében új helyi vonatok fognak a gyorsvonatok sebességével közlekedni. A tengeri vitorlahajózás segélyezése érdekében a miniszter törvényjavaslat benyújtását ígerte. Végül kijelentette, hogy a fővárosban tervezett új dunai hidak építését már a nyáron meg fogják kezdeni.

A képviselőház szombaton a budget-vita felbeszakitásával tárgyalás alá vette az ujonczozási törvényjavaslatot.

Műn n i e h Aurél előadó után, a ki a törvényjavaslatot elfogadásra ajánlotta, Tóth Ernő emelt szót és kifejtette a függetlenségi és 48-as párt elvi álláspontját, a melynél fogva a közös hadsereg ujonczjútalékát soha sem szavazhatja meg, ellenben a honvédség számára az ujonczokat megajánlja. Szacs s v a y Sándor igen érdekes közjogi fejtegetésekkel indokolta, hogy miért nem viselhetetik politikai bizalommal a kormány iránt s ebből kifolyólag miért nem fogadhatja el a törvényjavaslatot. A g y István a nemzeti párt nevében kijelentette, hogy e törvényjavaslatot, a mely szentesített törvényeken alapul, elfogadja. De aggodalmait fejezte ki az önkéntesek tisztviszágának kedvezőtlen eredményére, valamint a hadseregnél előfordult öngyilkosságok nagy számára nézve. L i t s Gyula szintén magának találta a tisztviszágánál elbukottak

hányadát és az öngyilkossági esetek számát. Az ujonczmegajánlást jogot ő és pártja is fen kívánja tartani: ebből kifolyólag határozati javaslatot nyújtott be az iránt, hogy a ház az ujonczjútalékokat csak azon feltétellel szavazza meg, hogy a magyar ezredében a magyar igazgatási nyelv és nemzeti zászló behozassék, hogy a magyar ezredet az alkotmányra esküt tegyenek, hogy tisztai állást csak honpolgárok nyerjenek és hogy modern katonai büntetőtörvény és eljárás hozassék be. Szólásra még többen lévén föjegyvezve, a vitát hétfőre halasztották, mert 12 órára a a kérvények tárgyalása volt kitűzve. A kérvények tárgyalásánál is számos érdekes felszólalás történt.

BELFÖLD.

Három tót — egy magyar. A nyitramegyei tankötelesek között nyelvre nézve az arány, hogy egy magyar gyerekre három tót jut. Az 1891—92-ik tanévben ugyanis a 69.755 összeírt tankötelesek között csak 16.995 volt a magyar gyerek, míg a tótok száma 48.626. A megyében levő 497 népoktató-intézet közül a tanítási nyelv magyar volt 204 iskolában, német 7, tót 191, német magyar 1 és tótmagyar 94 iskolában.

A szabadelvű párt új igazgatósága. Latinovics helyére a szabadelvű párt Dökus Ernő fogja megválasztani a pártkör igazgatójává.

Közös sir az aradi temetőben nyugvó 48-as honvédek számára. Aradról táviratozzák hogy ott a régi temetőben porladó honvédhősök hamvait az új temetőben megfelelő helyen közös sirba helyezik. A honvéd sir fölé a sétatéri emléket fogják helyezni. A bizottság elhatározta, hogy a február 8-án tartandó városi közgyűlésen Barabás Béla országgyűlési képviselő méltassa a napjelentőséget. Elhatározták továbbá, hogy az aradi emlékkönnepélyek rendezésére pénzalap gyűjtsenek.

KÜLFÖLD.

A hercegprímás Bécsben. Vasáry Kolos hercegprímás már elutazott Bécsbe a bíretum átvételének ünnepéjére. A hercegprímás a Bécsben időző összes főhercegeket meg fogja látogatni és csak mikor a látogatásokkal elkészült, jön vissza Budapestre. A hercegprímással együtt meut Bécsbe Della Porta gróf, a pápa követe és Kohl Medárd titkár is.

Blaine amerikai államtitkár pénteken reggel meghalt. Blaine 1830-ban született. Előbb néptanító volt, később újságíró. Mint ilyen választották be az Unió képviselő testületébe. 1871—72-ben miniszterelnök volt, 1880-ban a republikánus-párt elnökjéüljté lett, de Garfielddel szemben megbukott. Mindamellett elfogadta Garfield alatt az Unió államtitkár (külügyminiszteri) állását. Garfield halála után lemondott ez állásáról, de azért folyton élénk részt vett a közügyekben. A republikánus párt legnépszerűbb emberét vesztette el benne.

A difteritisz pusztítása.

(Kováts József beszéde, a képviselőház jan. 23-iki ülésén.)

(Második közlemény)

A felolvasott bizonylatokból méltóztatnak meggyőződni, hogy Dr. Bors talán nem áll egészen a kísérletezés terén, mert most már bizonyos sikereket képes felmutatni. En tehát azt gondolnám, hogy itt volna az ideje annak, hogy a t. belügyminiszter ur egy állami gyermekórházat bocsásson a rendelkezésére a fővárosban. De itt bocsánatot kell kérem, mert belátom, hogy ezt a belügyminiszter ur a legjobb akarata mellett s m volna képes megtenni, mert a magyar állam, bár évi budgetje a 400 milliót meghaladja, mégis oly szegény, hogy a fővárosban nincs egyetlen egy állami gyermekórháza sem. De nincsen még egy közönséges állami közkórház sem, de nincsen egy gyermekmenhelye sem. Csak rövid pár hete olvastuk a lapokban, hogy ott a városligeti tó partján, a hova a főváros legvagyonosabb részének egyik nagy csoportja szórakozni jár, hat elárult, rongyokba burkolt gyermeknek dobnak krajczárokat, hogy táplálják őket, mint a gondviselés a madarakat. Azt is olvastuk, hogy azon szerencsétlenek egyike a napokban megfagyott. Azóta nem hallottunk rólok semmit. Azóta talán többen, vagy talán már mindnyájan megfagytak. Mindez nagyon elszomorító. De ha oly szegény a magyar ál-

lam, hogy a fővárosban egyetlen egy gyermekmenhelye sincsen, kérem a t. belügyminiszter urat, vajjon nincsen-e a fővárosi rendőrségnek utasítása, hogy az ilyen elárult gyermekeket összefogdossa és magán-gyermekmenhelyekben és egyletekénél elhelyezze?

Ha a t. kormányt más hu.ánus szempont nem is vezérelné, mint az, hogy a társadalomnak jövőre megmentse ezeket a szerencsétleneket és becsületes embereket teremtsen belőlük, már akkor is kötelessége volna ezt tenni. (Ugy van! balföld.) De azért is kötelessége volna, hogy a közös hadseregnek és a mi honvédségünknek legalább egészséges emberanyagot neveljen.

E szerint az állam, a miniszter ur ezt nem teheti, mert nincs a fővárosban állami gyermekórházunk, de nincs még leleplezünk sem. De erről bővebben nem beszélek, mert látom, hogy nálam sokkal illetékesebb feriu van e tárgyhoz felírva, a ki ehhez szólni fog.

Mi volna hát a teendő? Az, hogy a belügyminiszter legfőlebb magán-gyermekórházba küldhetné az illető speciálitást, hogy sikereit ott legyen alkalma bebizonyítani. De a belügyminiszter ur ezt sem fogja tehetni, habár már is van tudomásom róla, hogy e tekintetben intézkedett.

De azt hiszem, ezt nem fogja tehetni azért, mert ezen körházak főorvosai és általában a fővárosi orvosi karnak csaknem tulyomó része dr. Bors antidipteriticonjával szemben a legelleneségsőbb állást foglalja el. Hogyan tehetné tehát ki magát, szerény véleményem szerint, ez az orvos annak, hogy ott, a hol ellenségei vannak, felügyelet nélkül kísérleteket tegyen?

Érzem t. ház, hogy nagy a vád, melyet hangoztattam, de be fogom azt bizonyítani. — (Halljuk! Halljuk!) Itt van egy közlemény a Pesti Hirlapban 1892. márcz. 4-éről, a melyben a magyar királyi orvosi egyesület gyűlése van leírva. En ebből csak szorosan a tárgyra tartozó részeket fogom felolvasni. (Halljuk! Halljuk! Olvassa.) »abban azonban ma az orvosok javarésze megegyezik, hogy a carbolsav használata határozottan káros, és j y azt elveti.« Ez lett tehát eredménye a több évi szomorú kísérletezésnek (Olvassa.) »Ma a torokbőblítésre mésvizet használnak, jelentékeny eredményt értek el sublimát által. A meleg gáz belélegzését is szívesen rendelik. Ez idő szerint azonban a higány a főszerep.« A gyógykezelés megvitatása közben több ízben szóba került a hírhedt antidipteriticon is. (Halljuk! Halljuk! A szélsőbaloldalon.) »A mai ülés kiemelkedőbb mozsanata volt az, mikor Bokay Árpád az egyetemen a gyógyszertan tanára, ugyane kérdés vonatkozásban nyilatkozott. Ez a nyilatkozat valahára leleplezte az agyonreklamozott csodaszert. Kérem, hogy az antidipteriticon receptje oly aranyban tartalmaz mérgező anyagot, hogy az nemesak gyermekekre, de felnőttekre is feltétlenül ölé hatású. Ezen leleplezés után, reméljük, megszűnik az orvosi tekintélyt aláásó és a közönség jóhiszeműségét kiaknázó antidipteriticonos szereplés.«

Ezen hirlapi közlemény folytán, t. ház, dr. Bors az ő antidipteriticonjával a fővárosra és az országra nézve meghalt. Őt többé egyetlen szülő sem hívta, kivéve azokat a szerencsétleneket, a kiket az orvosi magasabb tudomány a ketegésbésebe kergetett; de azok is csak akkor hívták, ha az illető orvos azt constatálta, hogy segítség már nincs, a halál a küszöbön áll és várja a gyermeket. Hogy mily értékkel bír a fővárosi orvosi-egyesület ezen nyilatkozata, azt a t. ház bölcs belátására bízom. Ugy vagyok értesülve, hogy az országos közegészségügyi tanács megvizsgálta dr. Borsnak ezen antidipteriticonját és azon véleményre adta, hogy nemesak hogy a felnőttekre és kisdedekre nincs ölé hatással, de egészen ártalmatlan. (Halljuk! Halljuk!) Nem tudom, mit képzeljek már most, hogy mi ez? De ha volna az is azon antidipteriticonban ártalmas szerék, kérem: az orvosi facultás legjelesbjei ne tudnak, hogy bizonyos keverési és készítési mód által a szereknek egészen más hatásuk, mint külön-külön? Egy példát hozok fel (Halljuk! Halljuk!) A miniszter ur, mint szakértő tudni fogja, hogyha kezembe veszek egy darab jegezesedett kenévat, játszhatom vele, földhöz vághatom azt és nem lesz semmi bajom. — Ugyanezt tehetem a jegezesedett salétromsavval, és a gliczerinnel is.

Ellenben ha e három anyag bizonyos átalakuláson vezetettik keresztül és összekevertetik és így vágom a földhöz, akkor a következő pillanatban ezer meg ezer darabra vagyok szétszaggatva, mert ezekből áll a dinamit. Ezek után azon kérdést is vagyok bátor fölvetni, mint a törvényhozó-testület tagja, vaj-

jon igaz-e az, hogy dr. Bókai ur az országos közegészségügyi tanács tagja? s hogyan áll a közegészségügyi tanácsban: vajjon azon a jogcímen-e, hogy felfedezte és a fővárosi orvos-egyesületben bebizonyította, hogy dr. Bors antidifteritikonja úgy a nagyokra, mint a kisdedekre feltétlenül öldöklő hatása? vagy azon a címen, hogy az országos közegészségügyi tanács kimondta, hogy nemcsak nem öli hatása, hanem hogy ártalmatlan szer? Azt hiszem, hogy a nagy közönség megérdemli, hogy a t. belügyminiszter ur benünket felvilágosítson, és ha lehet, meg is nyugtasson. Azt hiszem, bátran kimondhatom, hogy engem e kérdésben, ha nem vagyok is orvos, egyedül emberiségem vezet e felszólalásra és hogy Dr. Bors bizonyos sikereket ért el. Miután ezek szerint a nevezett orvos helyzete olyan, hogy magánkórházban aligha mutathatja be sikereit, talán a t. miniszter ur felkérheti őt és elküldhetné a vidékre, ahol a betegség a legnagyobb mérvben dühög, és asszisztentia is adhatna mellette. Ez nem tréfa dolog, nem csekélység. Itt nem lehet visszahúzódni. Itt tenni kell, mert vagy bevállaljuk az a szer, vagy nem. Ha bevállaljuk, akkor semmiféle kenyéririgység miatt sem szabad ezt az embert elejteni.

A mulató Debreczen.

Debreczen jan. 30.
Boldog világ van Debreczenben! Itt örököké gyülesezünk és bálozzunk! Reérünk mindenre, van pénzünk mindenre. Időnként a gyülekezésre, pénzünket a táncra feccserejük. A jótékonykúság ürügye alatt engedjük magunkat megkoppasztatni, holott ha minden jótékony czélra néhány fillért adnánk, sokkal több eredményt érnenek el, mint így, midőn százakat és ezeket költünk, hogy a jótékony czélra egy-két morzsa jusson! De hagyjuk a predikációt a bójtérre. Most a farsangnak, a vigalomnak, táncnak, zenének van az ideje; most ne predikáljunk, hanem — újságról tisztünk-höz képest — referáljunk arról, hogy mit mulattak — mások.

A gazdász-bál.

Gazdászé a világ!
A bálók urai mi vagyunk; mosolyogva rablunk leány-szíveket. A leányok értünk pirulnak; a czigányok nekünk húzzák; a mamák kegyesen mosolyognak reánk.
Mikor kiröpitem a leánykát a sima parkett közepére, nincs az a Hannibál, Nagy Sándor, Napoleon, Sekspír, a melyiknél nagyobb férfi né volnék. Ingadozunk — ringadozunk, csupa érzelem a lábamszára; a figurák, a miiket a frissesárdásban a lábammal csinálók, egy-egy szaporán születő forró szerelmi költemény!

Ihaj, esubaj!
Nincs is nagyobb tudomány a szépen kirakott csárdásnál! S a gazdász ebben a tudományban el nem hasal soha.
Hát meg a waltzer! Markomba fogom a gyenge kacsoit, tenyerembe illesztem a karcsú derekat, azzal előre, körbe forogva az illuziók szédítő, forgószélében. A szemünk szikrázik; az arcunk kipirul; a szívünk összedobog.

— Köszönöm!
— Eleg már?
— Szédülök.
Valóban szédül. Elfáradt a kis galamb. Boldog elbágyadással, pibegve néz rám; a bajszomra mered a tekintete. De az üdülésre csak egy perc kell. Újra felragadom s ha falai nem volnának a bálteremnek, kirepülnék a csillagos mennyeországba!

Egy házasulandó fiatal professzor, ki a gazdász-bálon széttekint, remelve, hogy a viruló szép leányok között megtalálja a jövő-dobéljét, így monologizál magában:
Mi a tánc?

A táncz vonóval rezgetett jubélsodrony hangja szerint történő ütemes labzár rángatás, különböző forgatásokkal és rázásokkal variálva. Alkalmom a két nembeli ifjúságnak egymáshoz való közeledésére és a pozitív és a negatív villamosságának az aethetika szabályai szerint való találkozásra. A frakk, lakk, fátyolruha és selyem-czipő, luszter, parkett — részletek.

Gyerünk hát, rezgessük egy kiskorú nőnemű emberrel az alsó végtagjaink izmait egy polkának nevezett körfutamban!

Most, midőn annyi szívet megrabolnak, midőn a jótékony tündérek annyi férfi tárczájának tartalmát megapasztják, nekünk se vegye rossz néven az olvasó azt, hogy a fenti szellemes sorokat — plagizáltuk!

A gazdász-bál szombaton folyt le a »Bika«-szálló dísztermében, mely ez alkalomból igen ügyesen ki volt díszítve. Az idei farsang legfényesebb és egyik legsikerültebb mulatsága, mindenesetre a mi gazdászaink bálja volt. Intelligens, nagyuri közönség töltötte meg a táncztermet, melynek emlékeiben még sokáig élni fog az est emléke.
A mulatság 10 óra tájban vette kezdetét, ekkor érkezett meg a balánya, Vecsey

Imréné urnó, kit terembe léptek a »Rákóczi«-val fogadott a zenekar. A balánya a díszelnök, Kerpely tanár karján vonult helyére, követve az egész rendezőség által.

Ekkor kezdetét vette a táncz, melyhez a Magyarok kitünő s fardhatatlan zenekara és a katonazenekar szolgáltatva a zenét.

A figyelmes rendezőség igen csinos tánczrendekkel kedveskedett a hölgyeknek, míg a balányt értékes emléktárggyal lepte meg. A művészi kivitelű emlékek különben a gazdászok symbolikus jelvényeit tartalmazza s halványkék selyemből van bordóplüss díszítéssel. Ezenkívül szünet előtt megérkeztek a rendezőség által a hölgyek részére rendelt csinos kullitású mellsokrok is, melyeket nyomban kiosztottak a jelenvolt hölgyek között.

Szünet után bemutatta a Magyar banda Magyar Kálmánnak ez alkalomra készült igen sikerült gazdász csárdását, mely is Vecsey Imréné urnónek van ajánlva. Az új csárdásra tánczoltak a souper csárdást, melynek alig akart vége szakadni.

Az első negyest közel 80 pár tánczolta. A kedélyes mulatságnak reggel 5 óra után lett vége.

A mulatságon jelen voltak a szonokok: Baróthy Béláné, Bekény Péterné, Bíró Kálmánné, Brukner Ernőné, Bekéssy Gyuláné (és Berta), Csanak Józsefné, Csicsó Lajosné, Dessevity Aurélné, Emmert Antalné, Eismann Józsefné, Farkas századosné, Fetter Antalné, Fényes Morné, Gyérffy Aladárné, Gerzon Ödöné, Géressy Kálmánné, Hegyesiné, Kovács Gézané, Kékessy Dezsőné, Kékessy Jánosné, Lichtenstein Józsefné, Mácsay Sandorné, Nánassy Lajosné, Orosz Ernőné, Peter Gaborné (és Olga), Pellet Sandorné, Rottler Béláné, Szöllösi Imréné (Földes), Sarkózi Gedeonné, Sebest Györgyné, Szentpály Beniné, Szabó Jánosné, Tikos Istvánné, özv. Tóth Gyuláné, Ujhelyi Andrásné, Vecsey Imréné, Varga Ferenczné.

Leányok: Ábrahám Irma, Bay nővérek, Bekény Juliska, Baróthy Sarika, Buzás Böske (barna), Buzás Böske (szőke), Csanak Margit, Dégenfeld Anna grófné, Emmert nővérek, Eismann Irma, Fényes Margit és Sarika, Farkas Szeréna, Gerzon Adrienne, Hegyessy nővérek, Kálmánözhey Irén, Kovássy Margit, Király Ilonka, L u c i c h Mariska, Lipsey Eglantine, Mácsai Ida, Nászaí Eliz, Roós Ida, Pásztor Sarika (T. Fűred), Szöllösi Margi és Klemma (Földes), Szemetkai Izabella, Szekerka Ida (T. Fűred), Szabó Anna, Szekely Vilma, Tóth Irén, Varga Irén, Ujhelyi Anna. — (ty)

Az iparos-kör bálja.

Tel apó tegnap este Debreczenbe vezette szerettét fia Carnevalt, hogy kopogtasson be a »Bika« dísztermébe, ahol hatalmas hadserege trónjára akarja ültetni.

Trónjáról büszke mosolylyal s önelégülten tekintett szelylel.

Daczára Tel apó kemény természetének, még sem lohasztotta fia tervét, mert oly kedvet derített a tüzvéru fiatalságra, hogy még az idősebbek is meghódítottak programpontjainak s járták a tánczot a Magyar fiuk zenekara mellett, a fiatalisággal együtt.

Ki is tett magáért az ifjúság, mert oly kitartással tánczolt, hogy vége-hossza nem volt az ujrázásnak.

Meg volt érte a jutalmuk, mert midőn egy-egy pár a sima parquetten tova lejtett, — amint tudósítónk is látta, — Carneval hercege mosolyogva adott meglepedésének kifejezést.

Szünet alatt, séta közben két lányka beszélgetett:

Iuskám édes, én olyan jól találom magamat, hát te?

— Ugyan hogyné, ennyi derek gavallér között, akik olyan előzékenyek és jó tánczosok!...

Nem is bánták meg a mamák, hogy leányaikkal eljöttek e bálba, mert a rendezőség figyelme — amelyért igazán elismerés illeti — annyira kiterjedt, hogy gondoskodtak nagyszámú tánczosokról, kik iparkodtak kellemes szórakozást nyújtani a hölgyeknek.

De nem is panaszkodnak, mert ez a bál inkább társas összejövetel volt, mivel itten sok ismerős család adott találkozót egymásnak.

Hogyné volna társas összejövetel, mikor a társadalomnak azon osztálya rendezi, amelyet az iparosok intelligenciájának nevezünk. — No de emelte a bál erkölcsi sikerét és fenyejt a más osztályokból megjelent intelligencia is, amely a jelenvottakkal együtt szintén vigan mulatott.

Az idén lefolyt farsangi bálók között Carneval bevezetheti krónikás könyvébe a legsikerültebbek közé az iparos-kör bálját, mert oly nagyszámú közönség jelent meg, hogy a negyeseket 100—120 pár tánczolta Ács Imre és Kerekes Bertl rendezése mellett, több sorfalakban.

Hogy mily számmal jelentek meg, tegyen bizonyosságot az alábbi díszes névsor:

Leányok: Radezky Emilia, Radezky Lilla, Scheer Irma, Sary Irmuska, Kiss Margit, Tamás Róza, Zoczek Emilia, Boldog Róza, Erdy Róza, Katona Mariska, Ozga Karolina, Csáthy Róza, Blum Róza, Szalay Róza, Biry Juliska, Enderle Róza, Végh Mariska, Barna Piroska, Erdy Mariska, Erdy Eszti, Dorzs

Mariska, Kozma Mariska, Nyeste Róza, Veidner Erzsike, Kozma Juliska, Nagy Gabriella, Nagy Jola, Simon Juliska, Nyilas Juliska, Kecskés Juliska, Csóthy Ilona, Hieszinger Róza, Takács Juliska, Bajusz Aurélné, Gerthard Emma, Nagy Mariska, Porczias Mariska, Erdős Berta, Erdős Jolán, Halász Judit, Halász Róza, Madarász Mariska, Martinyi Berta, Dianicska Madarász, Veréb Róza, Kató Margit, Kató Karolina, Gyökös Erzsike, Koszorda Nina, Erdy Juliska, Róza Erzsike, Fazekas Mariska, Popper Janka, Balogh Rózsika, Szakál Erzsike, Belka Ilona, Jobbágy Eszti, Jobbágy Zsuzsika, Nagy Róza, Rácz Vilma, Nyulassy Mariska, Pál Róza, Boldizsár Jolán, Tóth Eszti, Szijgyártó Juliska, Bekéssy Juliska, Bekéssy Zsuzsika, Ruzsinszky Ilona, Szendrey Erzsike, Szekeres nővérek, Csáky Juliska.

A szonokok: Jobbágy Imréné, Jobbágy Gaborné, Riesz Henrikné, özv. Radezky Józsefné, Tamás Józsefné, Heller Józsefné, Sary Mihályné, Kiss Imréné, Szakál Mihályné, Bihary Józsefné, Boldogh Mihályné, Veréb Lajosné, Károlyi Sandorné, Prack Hugoné, Erdy Józsefné, Szekeres Andrásné, Matolcsy Istvánné, Hrabeczy Antalné, Stadler Gusztávné, Kovács Péterné, Nagy Lajosné, Szalay Józsefné, Lám Sandorné, Leskó Ferenczné, Enderle Józsefné, Marsalkó Mihályné, Szöllösi Danielné, Kozma Péterné, Veidner Józsefné, Dobsa Mihályné, Nagy Lajosné, Papp Rókuszné, Simon Lajosné, Jánosné, Erdős Imréné, Halász Józsefné, özv. Grébnér Károlyné, Szedlák Józsefné, Gáll Jánosné, Köblös Mihályné, Martinyi Lajosné, Sztraka Józsefné, Kiss Miklósné, Harsányi Istvánné, Irányi Béláné, Ács Imréné, Horváth Andrásné, Koszorda Mihályné, Gura Györgyné, Nagy Jánosné, Juhász Józsefné, Róza Albertné, Fazekas Józsefné, Weisz Jánosné, Biczó Gyuláné, Horváth Jánosné, Nyilas Gaborné, Nagy Józsefné, Vig Jánosné, Horváth Pálné, Gyökös Jánosné, Bisothka Gaborné, Bagdy Károlyné, Szabó Gyuláné, Bekéssy Gaborné. — r.

III.

A cizmadia ifjuság bálja.

A cizmadia ifjuság szombaton tartotta bálját a »Korona« vendéglő táncztermében. A nagybárra iparos elemekből álló nagy közönség kitünő jó kedvel mulatott a kora reggeli órákig. A derek és ügyes rendezőség gondoskodott róla, hogy senki se unatkozzék s ne áruljon senki petrezselymet. Természetes aztán, hogy az ilyen figyelmes rendezésnek pompás mulatság lett a következménye. Elég hosszú ugyan a téli éjszaka, de e bál közönsége rövidnek tartotta azt. Azt hisszük, hogy e körülmény felemlítése a legnagyobb bizonyíték a cizmadia ifjuság báljának sikerült volta mellett!

IV.

Álarozos-bál.

Tegnap d. u. szokatlan látványok voltak tanui az utcán járó-kelek. Egy talyigás ló — fejében czilinder-kalappal (ez a kalap is lehetett már ostobább fejen!) — poroskált végig az utcán. A ló lovagja rettenetes nagy orral ékeskedett. A lovat és lovagot kísérő csatlósok hirdetősi táblákat cipeltek, melyek azt adták tudtára a közönségnek, hogy esték »A l a r c z o s - b á l « lesz a »Korona«-ban.

Hát bizony az álarozos-bálók ma már teljesen lejártak magukat. Debreczenben meg éppen sohase virágoztak, mert a komoly debreczeni ember nem szeret maskarabá öltözni.

A tegnapi álarozos-bál se mondható sikerültnek. A jelen voltak ugyan jól mulattak, de nagy volt a hiány a szép és szellemes álarozosokban. — Álarozot viselőnk ugyan ma mindannyian, de már az álarozos bálók nem szeretjük. Nem is honosodhat meg Debreczenben soha a taliánoknak e kedvenc mulatsága!

Határidő-naptár.

- Febr. 1. A vasuti üzletvezetőség hivatalnokai nak tánczestélye a Bika-szállóban.
- Febr. 2. Ménék szétosztása a debreczeni mén-telepen.
- Febr. 2. Zion-egylet tánczvigalma a Koronában.
- Febr. 4. Evang. fillér-egylet thea-estélye a Bika-szállóban.
- Febr. 4. Kőmives ifjuság bálja a Margit-fürdőben.
- Febr. 5. Kovács és kerégyártó ifjuság bálja a Korona-vendéglőben.
- Febr. 5. Jégünnepély a Margit-fürdő jégpályáján.
- Febr. 11. Karton-bál a »Bika«-szállóban.
- Febr. 11. Függetlenségi párt bálja a Korona-vendéglőben.
- Febr. 12. Emke fiókjának közgyűlése.
- Febr. 12. Schaf János koszoru-estélye a »Korona«-ban.
- Febr. 18. Kereskedő ifjak dalkörének dalestélye a »Bika«-vendéglőben.
- Febr. 18. Esküdtészi tárgyalás a depr. kir. törvényszék előtt.
- Febr. 19. Kölcsonös segélyző-egylet közgyűlése a városháza nagytermében.
- Febr. 26. A színházi nyugdíj-intézet közgyűlése.

Ujdonságok.

* A »Bika«-szálló bérlete. A mult heti két napos városi közgyűlés határozatainak kritikájából nem egyhamar fogunk ki s kénytelenek vagyunk egyik-másik tárgyra visszatérni s a hozott határozatot elítélni. — Ilyen például a »Bika«-szálló bérlete is. — Többen azt indítványozták, hogy ezen tekintélyes városi közgyűlés a r e v e r s e s utján adassék berbe s csak kevés szótöbbséggel győzött azon tanácsi előterjesztés, hogy az árverés mellőzésevel egyszerűen újítsassék meg a bérlet a jelenlegi bérlettel. Midőn ezen határozat felett — legenyhébb kifejezéssel élve — esodalkozásunknak adunk kifejezést, előre becsátjuk, hogy nekünk a jelenlegi bérlet ellen semmi kifogásunk nincs. — Azt se kifogásolnók, ha árverés utján ó v e n n e berbe a »Bika«-szállót, sőt megtérthetőnek tartjuk azt is, hogy az árverés se eredményezze nagyobb bérösszeget, mint a jelenlegi. De tekintettel arra, hogy a gyanu mai időben nagyon könnyen megterem s ma igen gyakran a legöztelenebb tettet és törekvést is gyanu kíséri: a városi tanácsnak és az intéző köröknek — saját jól felfogott érdekében — árverés alá kellett volna bocsátani a »Bika«-szálló bérletet, hogy a gyanunak semmi tápot ne adjanak. — Ezen erkölcsi szempont mellett még azon körülmény is az árverés mellett szól, hogy meg kellett volna próbálni azt, hogy a »Bika«-szállót, mely a városnak rengeteg pénzbe kerül, nem lehetne-e jövedelmezőbben értékesíteni? Mi távol állunk attól, hogy bárkit is gyanusitanánk, de több körültekintésre figyelmetjeljük ilyen ügyekben a tanácsot és az intéző köröket, mert a gyanusítás, — melyet különben csunya mesterségnek tartunk — ma minden bókorbán könnyen megterem! Emlékezzünk csak vissza a Hidvéger-féle bérletre, mely pedig árverésen történt, hogy milyen kellemetlen helyzetbe sodort az több olyan tisztviselőt, a kikhez pedig a gyanunak még az árnyéka se férhet. Mégis meghurcozták őket! Hogy az ilyen dolgok ne ismétlődhesselek s közeletünk tisztaságát, mely mindeddig megővátott, a gyanube ne szennyezze: azért mondottuk el a fentieket s reméljük, hogy a jövőben az általunk kifejtett szempontot — melyet, azt hisszük, nagyon sokan osztanak — az illetékes tényezők, saját érdekében és e város méltósága érdekében figyelembe vendik!

* A függetlenségi párt bálja. — melyre nagyban folynak az előkészületek, — febr. hó 11-én tartatik meg a »Korona« táncztermében. A bálrendezők, utcai elnökök és az eljárók holnap, azaz kedden délután 5 órakor értekezletet tartanak a függetlenségi kör helyiségében, hogy a bál meghívók pontos szétküldése felől intézkedjenek. Bálunk oly nagyszabásúnak ígérkezik, hogy méltó zárkőve lesz a farsangi vigalmaknak.

* A szombati forgalmi zavar. Emlegettük, hogy szombaton forgalmi zavar történt a budapest-debreczeni vonalon, minek következtében szombaton a hajnali vonat nem érkezett be. A forgalmi zavart a s u t i b a l e s e t okozta. Ugyanis a k i s u j s z á l l á s i állomáson egy gyakornok, a forgalmi szolgálattevő hivatalnok tudta és hozzájárulása nélkül, az állomásról egy üres gőpvonatot, egy Karczagról Kisujvárasra üres gőpvonatot, egy Karzel levő tehervonatot ellen, elindított. A két vonat a nyit vonalon összeütközött. Az összeütközés folytán mindkét vonat lokomotívja és hat kocsi megromlott, a tehervonatot lokomotív vezetője és fűtője könnyebb sérülést szenvedett. A szerencsétlenség okozója ellen a bünyfenyítő eljárást megindítják.

* A jogász- és tisztviselői-kör közgyűlése nagy látogatottság mellett tartott meg tegnap a kör róza-téri új helyiségében. Puky Gyula elnök megnyitván a gyűlést, felolvastatja évi elnöki jelentését a kör jelenlegi helyzetéről, helyiségről, könyvtárról és pénzügyi helyzetéről, mely jelentékény emelkedést tüntet fel, bár beruházásokra külön mintegy 700 frtnyi összeget fordítottak. A kör leltári vagyona jelenleg 1420 frt 34 kr. Eötvös Károly Lajos tanfelügyelő több mint 50 kötet könyvet és Márk Endre értékes pipagyűjteményt adományozott a körnek. Végül néh. Kovács Sándor volt alelnök és Bekényi Ottókar bizottsági tag elhunytáról emlékezik meg kegyeletes szavakban az elnöki jelentés és az elnök lemondását bejelenti. Olvastatik a számvizsgáló bizottság jelentése. A kör pénztárnokának, Harmath Gergelynek a felmentvényt megadják és egyik számvizsgáló indítványára neki lelkiismeretes kezeléseért jegyzőkönyvi köszönetet szavaznak. A választmány az 1893. évre szokás szerint megállapította a költség-előirányzatot, melyet elnök előadása után egyhangulag tudomásul vesznek. — Következik az alapszabályok 13. és 15. §-ainak módosítására irányuló indítvány, mely szerint ezután egy helyett két alelnök, tizenöt választmányi tag helyett h a r m i n c választássék s hogy az évi r e n d e s k ö z g y ű l é s e k ezután is január hónapban ugyan, de nem szükségképpen vasárnapon alkalmával tartassanak meg. Ez utóbbi tekintetben a választmány már intézkedett és így már ezen gyűlés sem tartott vasárnapon; a mi a tisztár szaporitását illeti, azt Balogh Imre rövid felszólalása után egyhangulag elfogadták s azily értelemben való választást elnök indítványára már ez alkalomra elhatározták. Végül Fráter Imre korelnök ve-

zetése mellett...
Beadatol...
Puky Gyula...
Saghy Gyula...
tarossa Harm...
nos és könyv...
meg.
* Bető...
közlegény...
ba bezárva...
ban azonban...
a betőrt, ha...
megjelent...
sem volt ha...
nek voltak...
rót a rendő...
Kovács kasz...
* Szer...
varon. F...
vasuti hord...
másan elgá...
biztos gyors...
járt vasuti...
tottak. Fek...
resztül s oly...
jógnak lát...
különböző...
* Hajt...
mint értes...
szat csak...
H o s s z u - P...
a bér kétsz...
anna, hogy...
janak, hol...
n á l, hogy...
szati saiso...
vállalkoz...
rendező az...
ezen őt em...
a vadórral...
16 vadász...
A vissza m...
tasban ve...
ronázta, a...
habár leg...
hiánya mi...
is Tóth Gy...
F. erdővé...
Végre nem...
de a s* fog...
kik a vad...
gittet em...
* Pr...
tegnap az...
erről szö...
miatt —...
* Szin...
gely vizit...
kabinet-alk...
adás fel...
teken a sz...
szony le...
Tegnap le...
»Ara le...
zományt...
megbukt...
— »Rip-Rip...
* Uj...
mán köz...
szűlőte...
a budape...
szerint a...
* Fa...
deg intéz...
lett téli...
vek mel...
Van tánc...
csak a f...
napokra...
farsang...
a keHős...
rosunk...
szépen...
s a kato...
nak tört...
primás...
tak egy...
is ingen...
sik igen...
látható...
lesz. Erre...
A mult...
ler-egylet...
* E...
miniszter...
telepen...
állomások...
Midőn...
sági...
mint a...
hő 2-án...
megjelen...
január, 2...
sági elnök...
* A...
ben. A...
miniszter...
tet bocs...
nyában...
vektet...
neklül...
lyás ok...
az állom...
a marha...
szermin...
ról távir...
lomás...
adja, me...
tóság...
elhullás...

Ujdonságok.

* A Bika-szálloda bérlete. A heti két napos városi közgyűlés határozott... Bika-szálloda bérlete. A heti két napos városi közgyűlés határozott...

* A függetlenségi párt bálja. — Gyere nagyban folynak az előkészületek... A függetlenségi párt bálja. — Gyere nagyban folynak az előkészületek...

* A szombati forgalmi zavar. Emberek, hogy szombaton forgalmi zavar történt... A szombati forgalmi zavar. Emberek, hogy szombaton forgalmi zavar történt...

* A jogász- és tisztviselői-kör közgyűlése nagy látogatottság mellett tartott... A jogász- és tisztviselői-kör közgyűlése nagy látogatottság mellett tartott...

* Ertesítés. A földmívelésügyi m. kir. miniszterium... Ertesítés. A földmívelésügyi m. kir. miniszterium...

* Állatok elhullása szállítás közben. A földmívelési miniszter a kereskedelmi... Állatok elhullása szállítás közben. A földmívelési miniszter a kereskedelmi...

zetése mellett megejtik a tisztviselők választását. Beadott összesen 49 szavazat. Előnlöké Puky Gyula...

* Betörő katoná. Egy közöshadseregbeli közlegény tegnap éjjel betört egy udvari konyhába bezárván maga után az ajtót. A konyhában azonban a szolgáló személyzet észre vévén a betörőt, lármát csapott, melyre a házi gazda megjelent, de a katoná többszöri felszólítására sem volt hajlandó kinyitni az ajtót. Kénytelenek voltak a háziak rátörni az ajtót. A betörőt a rendőrök kerítették kézre s átadták a Kovács-kaszárnya őrségének.

* Szerencsétlenség a pályán. Fekete János nevű 8-ik számú vasúti hordart tegnap délután a helybeli állomáson elgázolta a vonat. A helyszínen Balázs biztos gyorsan megjelent, a szerencsétlenül járt vasúti alkalmazottat a közörlőházba szállították. Fekete német a vonat a lábán ment keresztül s oly erős sérüléseket szenvedett, hogy jobb lábát még az éjjel amputálni kellett. Már különben remélik, hogy életben fog maradni.

* Hajtővadászlat a Ludasnál. A mint értesülünk, a tegnap tartott hajtővadászlat csak részben sikerült, a mennyiben a Hosszú-Pályából kirendelt 100 hajtót meg a bér kétszerese mellett sem lehetett rá venni arra, hogy a nagy hó miatt rendelkezésre álljanak, holott 27 vadász jelent meg a Ludasnál, hogy a február elején véget érő vadászati sáison befejezze. Habár mindössze 5 hajtó vállalkozott is a vadászlat lehetővé tételére, a rendező azon indítványt tette, hogy a hajtás ezen öt emberrel s a jelenlévő 4 erdővéddel s a vadőrrel tartassék meg, mely ajánlatot csak 16 vadász fogadta el, a többi pedig eltávozott. A vissza maradt 16 vadász mindössze 8 hajtásban vett részt, s kitartással siker koronázták, a mennyiben 55 nyulat lőttek, habár legalább is ennyi a hajtók hiánya miatt emelkedett. Különben ezen eredményt Tóth Gy., Sárkány S., Zöld B. és Czirnák F. erdővédek ügyes vezetésének köszönhető. Végre nem hagyjuk felemlítés nélkül a Ludas fogadósának és nejeinek eljárását sem, kik a vadászokat jó tyuk levessél, és jó melegeit emelékkel borral várták.

* Presbyteri közgyűlés tartott tegnap az ev. ref. egyház tanácstermében. Az erről szóló részletes tudósítást — tér szűke miatt — csak holnap közölhetjük.

* Színház. Csütörtökön a Munkácsy, Csiky Gergely vizgatók adták a czimzserény Balassával, ki kabinet-alkalást mutatott be. Különben az egész előadás felülmelkedett a középzsérűség színvonalán. Pénteken a színház zárta volt. Szombaton Angot az szony leányát, ez az ötvíz előtti operette adták. Tegnap tett ház előtt adták Vidor új népsziművét, az Arja leányát, mely baszontalan férczelménynek bizonyult, hanem azért ma ismétlik, holott tegnap már megkötött. Holnap — Galyasi Paula vendég-főléptével — Rip-Rip-et adják.

* Új doctor juris. Boldi sár Kálmán közgazgatási gyakornokot, a ki városunk szűlőit, a mult szombaton avatták fel tudorá a budapesti egyetemen. Az új doktor ez idő szerint a legfiatalabb tudorok közé tartozik.

* Farsang. Mig kinn 12—15 fokos hideg intez erős támadásokat a gyöngök bélélt teli felöltök ellen, addig benn a fiatal szívek mélyében most ulti diadalát a sziv tavasz. Van táncmulatság tulontul is, jut belőle nem csak a farsang időszakára, de még a bójtos napokra, a szánom-bánom napjaira is. Az idei farsang egyik lejobb mulatságának ígérkezik a kettős elite ház, melyre nagyban készült városunk hölgyvilága s mely a mult télen is szépen sikerült. Hogy a bálon két cigánybanda s a katonai zenekar is közrefog működni, annak története az, hogy a két debreczeni híres primás: Rácz és Magyarai addig lizáltak egymásra a zene-díj tárgyában, míg végre is ingyen muzsikálják keresztül a bált. A másik igen sikerültnek ígérkező mulatság előreláthatólag az evang. fillér-egylet theate-télye lesz. Erre is nagyban folynak a készülődések. A mult éveken is mindig sikerült volt a fillér-egylet theate-télye.

* Ertesítés. A földmívelésügyi m. kir. miniszterium rendeletéből kifolyólag az állami mén-telepeken s ezek közt a debreczeni mén-telepen a ménék szétosztása az egyes fedezett állomásokra f. é. febr. hó 2-án fog megtartatni. Midőn erről a debreczeni »lőtenyész bizottságot« tisztelettel értesitem, kérem ugy ezt, mint a tenyésztő közönséget, hogy január hó 2-án csütörtökön délelőtt a ménlőtelepen megjelenni sziveskedjék. — Debreczen, 1892. január, 27. V á c z i János lőtenyész-bizottsági elnök.

* Állatok elhullása szállítás közben. A földmívelési miniszter a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg a következők rendeletét bocsátotta ki: Ha valamely élő állatszallítmányban valamely állomáson valamely ok következtében elhullott állatot találnak, tekintet nélkül arra, hogy az elhullást eröművi befolyás okozta-e, vagy más egyéb körülmény; az állomás a hullat a szállítmányból kivesszi, a marhaleveleken a kivettl igazolja és egyzersmind a rendeltetési hely állomását az eset-ről táviratilag értesíti. A kivett hullat az állomás az illetékes községi előjárásának átadja, mely az általa értesítendő első foku hatóság megerkeztéig őrizteti, az utóbbi pedig az elhullás okát szakközge által megállapítja es

a törvényben előirt intézkedéseket fogatosítja. Az elhullás okának megállapításáról az első foku hatóság a rendeltetési hely községi előjárását távirati uton értesíti. A rendeltetési hely állomása az ilyen állatszallítmányt a czimzettnek nem szolgáltatja ki, hanem azt az illetékes községi előjárásának adja át, mely előjárás az első foku hatóságot az esetről azonnal értesíti, az elsőfoku hatóság pedig a fentebb említett értesítés alapján a szállítmánnyal a törvényben előirt módon jár el. E rendelkezés szerint tehát jövőben a latszolgálat eröművi befolyás következtében történt elhullási esetekben is teljesen ugyanazon eljárás követeendő, mint a nem eröművi befolyás következtében történt elhullási esetekben.

* Kérelem. A február 4-én tartandó filléregyleti tea-estélyre a meghívók széküldettek. Mivel ilyenkor a tévedés elkerülhetetlen, megtörténhetett, hogy egyesek meghívót nem kaptak. Azért a rendezőség teljes tisztelettel kéri mindazokat, kik tévedésből meghívót nem kaptak s ilyenre igényt tartanak, sziveskedjenek ez iránt a főrendezőhöz: Végli János urhoz (oszt. magy. bank), vagy Forgács Károly ékszerész üzletébe fordulni.

* Dalestély. A nyireghyázi városi dalegylet folyó 1893. évi február hó 2-án, csütörtökön, a Grédy-féle házban levő új sörház és kávéházi helyiségekben saját egyleti czéljaira dalestélyt tart. Felülvezetéseket az egylet közsönnettel elfogad s hirlepillag nyugtáz. Beleptidj: személyenkint 60 kr. Jó zenéről, kitűnő ételek és italokról gondoskodva van. Kezdet este 7 és fél órákor. Műsorozat: 1 Gyözelmi dal Huber K. 2 Sühög a szél Zimay L. 3 Ossian Beschnitt J. 4 Legkedvesebb tanyám Mangold. 5 Bilincs Gáll F. 6 Szívhullámok, dalegyleg Szentirmay E.

* Ügyvédi reklám — Amerikában. Egy mexikói lapban egy ügyvéd következő szemel megkapó formában hirdeti iródatját: A hirdetés egy képet ábrázol, aminet két gyönyörűség alak beszélget, a kiknek az arczáról a gazemberséget a vak is leolvassa. Alatta ez a szöveg: Betörő: Szervusz, William! Hát te akasztófaraváló, kiszabadultál a kóterből? Utóallo: Mint látod Jacques! Betörő: Ki védett? Utóallo: Dr Hopkins Jerome, lakik Montezuma-street 91.649 szám IX emelet. Betörő: Mirek az azzal hozzá! Épen az éjjel törtém be e y kirakato!

No, a mi ügyvédek az ilyen reklámokra még nincsenek — elamerikaisodva.

* Kocsmai garázdálkodók. Tegnap délután a Szemerka fele vendég-utcazi vendégloben, tulságosan emelkedett hangulattal mulatott Balogh András napszámos Vincze és József kollegája társaságában. A mulatozás vége az lett, hogy alaposan leittak magukat, Számadrasa kerülven pedig a sor tudni sem akartak arról, hogy az elfogyasztott bor árát kifizessék. A vendéglős jogosan követelőleg lépven fel, Vincze s forgó pisztolyt rántott elő zsebéből s kijelentette: hogy ne közelítse meg senki, mert az halálfa lesz. Az elősiető rendőröknek azonban sikerült kicsavarni a fegyvert a garázdálkodó kezéből, ki most a hűvösön várja büntetését.

* Közlekedési akadályok. A városon kívül a Hegyes pusztán és a szomszéd tanyák lakói valóságos elvannak zárva a külvilágtól. A közlekedés a hófuvasok miatt napok óta szünetel.

* Saját kérelmére. Nagy volt a honfui bánat, az elkeseredettség K. S. helybeli kártpos szívében. Egész éjjel csititgatta szíve fájdalmát, egész addig, mig nem eljutott oda, hogy nem annyira szívének volt baja, mint inkább a fejének. — A borböz rossz tanácsadó. Emberünknek is rosszat sugalmazott; azt tanácsolta ugyanis, hogy kiáltás ki fájdalomt az egész világnak. Nagy lármát csapott az utcán s az elősiető rendőröknek ugyan csak meggyült a bajok a rendezavaról. Először a szebbik végét fogták a dolognak s intették a hazatérésre. Meg is tette azt K. S. s nyomban keresztül vetette magát egy kerítésen. Hanem csupa véletlenségből az nem az ő hazuk kerítése volt. Az ellágyult szívé legény azután hallani sem akart a hazamenésről, hiába ígérték a rendőrök, hogy haza kísérik. — Verte a mellét, hogy ő megveti a világot s azt akarja, hogy bekisérjék. — A rendőrség teljesítette hó óhaját s »saját kérelmére« a hűvösre tette.

* Az alcathai cigányország vége. Czigány hazája széles e világ. Hogy így van, azt senki se tapasztalta alaposabban, mint József főherczeg, aki Alcsuthon a legnagyobb kitartással tett kísérletet cigánytelep létesítésére, sokáig minden komolyabb siker nélkül, mert a cigányai a mint jöttek, úgy odább is álltak rövid idő alatt. Lasankint mégis annyi híre ment a főherczeg nagy jószágának és cigányszeretetének, hogy a kóbor élethez szokott fekete népseg egyik-másik családja megpróbált Alcsuthon végelesen letelepedni. Nagy ritkán akadt is közöttük olyan, a melyik annyira a mennyire átalakult s lemondott az örökös vándorlásról de bizony a legtöbb közülük csak bajára volt a környéknek, mert nem tudta megtagadni régi természetét, kóborolt és lopott a környéken, sok panaszra adva ezzel okot a falusi lakosság körében. Most már annyi volt a rovónak, hogy a főherczeg maga is megsokalta s elhatározta, hogy végkép feloszlata az általa annyi reménységgel s emberszeretettel alapított kis cigányországot. Különben sem volt elég hely a pusztán a mind

jobban odaözönlő cigányok számára, a kik habár többnyire csak átvonulónak voltak, de úgy felszaporodtak időnkint, hogy valóságos veszélyeztetették a környék közbiztonságát. Mitután a főherczeg nemes példáját a telepítés körül senki sem követi, csakis azokat a családokat tartják meg tovább is a telepen, a melyek munkásságuk és szorgalmuk által a főherczeg jóindulatát kiérdemelték. Ez elbocsátott cigányeszládákat a főherczeg teli ruházzal, pokróczokkal, dunyhákkal, kocsival és lóval látta el.

Az idő. Januarius — bár már a vége felé járunk — ugyancsak kiadja a mérget. Ma reggel Debreczenben ismét —20 C. fok volt a hideg. Az ég borult s havazásra hajló. Magyarországon száraz, helyenkint ködös, fagyos az idő. Az Alföldön havazások voltak. Legmelegebb volt Cirkvenicán 3.5 fok, leghidegebb pedig Késmárkon —25.2 fok. Európában nyugaton enyhe, keleten hideg az idő. Cs a padék csak eszékenyugoton volt. — Legmelegebb volt Biarritzban 9.0 fok, leghidegebb pedig Moszkvában —29.1 fok. Bécsben —8.8, Rómában 5.6. Párisban 1.6. Berlinben —1.3, Pétervárot —14.3 fokot mutatott a hőmérő. — A levegőnyomás maximuma keleten, a minimuma keleten és északnyugaton van. — Jólát: száraz s igen hideg idő várható reggel közzel.

Vidék.

(Levelezés.)

Derecke, jan. 27.

Tekintetes Szerkesztő Ur! A hála és öröm érzete veteli jelen alkalommal kezembe a tollat, hogy rövid, de az igazságnak teljesen megfelelő tudósítást küldjek azon hangversenyre melyekötött táncmulatságról, melyet Derecke és Tépe jóakaratu s nemes gondolkodásu intelligens közönsége rendezett f. évi január 22-én a helybeli ev. ref. tanítótestület »Takarékmagtárának« alapítókeje gyarapítására.

A czél valóban megérdemelte azt a meleg érdeklődést, melylyel a jelenlévő szépsámu közönség viseltette iránta; e sorok keltetkor ugyanis 191 frt a nyers bevétel. — Az anyagi eredmény tehát reményen felüli; a közönség szellemi élvezetéről pedig elég legyen csak annyit jeleznem, hogy a műsor csaknem minden száma megújratott s a szereplőket többször kihívták s nagy lelkesedéssel elértették.

De hogy is ne lett volna fenyés az eredmény, mikor a rendezőség elnöke egy olyan ember, ki a kisvárosi intrigák s érzékenkedések fölüllemelkedve, teljes odaadással vesz partfogásába mindent, mi szép, jó és nemes. Ez a ferju pedig nem más, mint Fráter Barnabás.

Hogy a műsorban szereplők iránt oly igen hálas közönség annyira jól mulatott, ahoz nagyban hozzájárult Rajcsányi Ilona k. a., ki szépen sikerült komoly szavallatával kedves jelenség volt a közönség előtt. A felkészes télopontjára azonban akkor jutott el igazán a közönség — sok zeneértő is levén jelen — mikor Recht Sándor, a mi kedvelt zene-szűnk, művésznök, remek pianóval andalított minden ízében tiszta magyarosan játszott népdalainkkal, hol a jöleső buslakodásra, hol a kitűnő örömgerjedelmekre hangolta, vagy fokozta az érzelmeket.

Azt sajnálhatja a közönség csupán, hogy Bathy Endre ur kellemes zongora kíséretén kívül a püspöki templomból oly jól ismert iskolázott hangjával s szép éneklésével nem gyönyörködtetett. Tudósító nem volna hiú az igazsághoz, ha meg nem emlékeznék Bury János fiatal tanítóról, ki nemcsak mint ügyes karmester, hanem mint kitűnő komikus szavaló is a közönség osztatlan tetszését érdemelte ki, mely elismerést, remélik, hogy eddig ismert buzgalma s szerénysége után a jövőben csak öregbíteni fogja.

A jó kedvről és tánczról ennyit: Viraditig tartott! E minden tekintetben fenyesen sikerült mulatság eredménye valóban hálaival töltheti s tölti is el a dereceket ev. ref. tanítótestület: mert a jelenvolt előlélo közönség imponáns részvételével s bőkezű felül-fizetésével megteremtette a módot arra nézve, hogy jövőben ez alapból, — melyből jelenleg is két nyugdíjazott tanító 6—6 — egy övzege tanítóne pedig 12 köből buzavál segélyeztetik évenként — még némi penzsegélyt is kaphassanak. — A nevelés-ügy s azok szolgálai nevében fogadják tehát a jelen voltak a hála s elismerés szívből jövő köszönetét.

Jelen voltak a s z o n y o k: Áron Dávidné, Beliczai Ferenczné, Bencze Péterné, Dr. Both Jánosné, Fráter Barnabásné, Harsarik Gézáné (V. Pércs), Kovács Imréné, Magyar Lajosné, Mandel Jakabné, Mandel Marionné, Móró Ferdinándné, Olah Gézáné, Papp Jánosné, Piko Balintné, (Sarand), Racsak Jánosné (Tépe), Rajcsányi Alajosné, Schirf Farkasné, Szathmári Józsefné, Szele Györgyné (Tépe), Szep Samuelné, Tóth Lajosné, Tóth Karolyné, Wertheimer Martonné.

Leányok: Biró Gizella és Margit, Bujdosó Ilona, Bottyan Erzsi, Cseh Margit (M. Pércs), Elterlein Ida, Filik Ilona, (N. Varad), Jambor Berta és Lina, Kaibach Mariska, Mandel Gizella, Markó Stefike, Papp Juliska és Ida, Rajcsányi Ilona, Spitzer Ottil, Szabó Gi-

zella, Szathmári Ilona, Varga nővérek, (Konyár), Wertheimer Gyöngyi. Felülvezetése k: Ngs. Illyés Bálint képviselő ur 10 frt. ifj. Csellei Károly 1 frt, Herczeg Sándor 1 frt, Mandel Márton 3 frt, Berger Vilmos 1 frt, Kiss Lajos 7 frt, Dr. Szabó József 4 frt, Papp János 7 frt, Fráter Barnabás 2 frt, Piko Bálint 1 frt, Cseh Ferencz 50 kr, Mandel Márton 2 frt, Jablonczai Kálmán 2 frt, Szep Samuelné 2 frt, Rajcsányi Alajosné 2 frt, Katona János 1 frt, Szártóry Dezső 1 frt, Khan Jenő 1 frt, Fülöp Gáspár 1 frt, Köppel Károly 2 frt, Szele György 1 frt, Racsak János 3 frt, Harsarik Géza 1 frt, Beliczay Ferenczné 1 frt, Seres Mátyas 50 kr, Lehoczky István 1 frt, Mandel Mihály 1 frt, Jakó Pal 1 frt, Róth Dezső 1 frt, Harangi Jenő 1 frt, Sztrali László, Varga Sándor, Bényei Gyula, Balogh János, Mandel Dezső, Schaffer József 1—1 frt.

Referens. Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő és lapkiadó: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. (Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

Kunz József és Társa DEBRECZEN.

SZÖNYEG OSZTÁLY.

Az idény előrehaladottsága és a raktár tulterheltsége miatt budapesti főüzletünk hatóságilag engedélyezett szolid szőnyegárú végeladást rendez, minek következtében ezen szakmába tartozó cikkek itten is mélyen leszállított árak mellett adatnak el.

(36) 7-9 4520/1892. tk. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A h.-bösszörményi kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Molnár Jánosné szül. Német Bernálya végrehajtónak Tóth János és neje Mikó Mária végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a h.-bösszörményi kir. járásbiróság) területén lévő, H.-Bösszörményben és határaitban fekvő, a h.-bösszörményi 5806 stíjtkvben 2777/a hm. a foglalt ingatlanra 1400 frt, — a h.-bösszörményi 8869. stíjtkvben 2788/a hm. a foglalt ingatlanra 100 frt, — a h.-bösszörményi 8864. stíjtkvben 10655/a hm. a foglalt ingatlanra 12 frt, — a h.-bösszörményi 321. stíjtkvben 20742. hm. a foglalt ingatlanra 34 frt, — a vidi 2481. stíjtkvben 461/b hm. a foglalt ingatlanra 239 frt ezenell megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi február hó 14-ik napján

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 140 frtot, 10 frtot, 1 frtot, 20 krt, 3 frt 40 krt és 23 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt övadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt H.-Bösszörményben, a kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóságnál 1892. évi novemberhó 26-ik napján.

Kálmán Lajos, kir. aljárásbiró.

(51.) 1—1.

